

Střípky z naší farnosti

č. 24

Zpravodaj farnosti *Kněždub*
2/2017

„Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha svatého,
nemůže vejít do království Božího.“

(Jan 3,5)

Přijď, Duchu svatý ...

Modlitba za Evropu

Pane Ježíši, potřebujeme Tě,
bez Tebe nezmůžeme nic.

Pošli nám svého Svatého Ducha a obnov nás od základu!

Přijď, DUCHU SVATÝ, tak naléhavě tě potřebujeme!

Přijď do všech srdcí! Naplň je vírou, nadějí a láskou.

Přijď, očisti naše myšlenky, aby ve všem hledaly Boha.

Přijď do rodin a daruj uzdravující vztahy.

Přijď k dětem a k mladým. Získej jejich srdce pro Ježíše!

Přijď, žehnej naší práci, aby budovala Boží Království.

Přijď a daruj nám křesťanské politiky, kteří se nasadí pro pravdu a život.

Přijď, ochraňuj naši vlast a Evropu před silami zla.

Daruj nám obrácení a pokoj.

Přijď do církve a všech křesťanských společenství
a uzdrav je v ohni své lásky.

**Přijď, povolej mnoho dobrých kněží,
bratří a sester, kteří Ti slouží celým srdcem.**

Přijď, vyzbroj nás svými dary,
abychom ve Tvé síle mohli sloužit Božímu království.

Přijď, Duchu Svatý, pomoz všem lidem přijmout víru Ježíše
a žít a dosvědčovat Jeho Evangelium.

Nebeský Otče, zasvěcujeme Ti naši vlast a Evropu
skrze Tvého Syna Ježíše Krista!

Vyprošujeme od Tebe ve jménu Ježíše nové vylití DUCHA SVATÉHO,
aby byla obnovena tvář Evropy.

Amen.

(Modlitbou přispěla MCh)

Seslání Ducha svatého

„Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr,
a ukázaly se jim jazyky jako z ohně ...“

Jaká to musela být událost, kterou sv. Lukáš popisuje takovými slovy. Okamžik, kdy vzniká Církev - Duch Svatý, byl vylit na tuto zem. Nyní Ježíš uskutečnil v plnosti svá slova, která vyslovil při Nanebevstoupení: „**Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa**“.

A není to jen chvíle, kdy byl Duch Svatý dán tomuto světu, ale i chvíle, kdy se prvně lidé otevřeli Duchu Svatému a přijali Ho. To je druhý moment, který umožnil apoštolům tak úžasný zážitek. Ten druhý moment je pro nás ústředním a základním momentem slavnosti Seslání Ducha Svatého.

Duch Svatý byl dán a **nyní je na každém z nás otevřít se Duchu Svatému**. Nebo to můžeme vyjádřit jinak: Do srdce každého z nás byl vylit Duch Svatý – mnozí z nás o tom ani nevědí – a jde jen o to, otevřít se, aby Duch Svatý mohl proudit, vyrazit z našeho nitra jako pramen: „**Pramen tryskající k věčnému životu**“. Vždyť znamením Ducha Svatého je to, že je pro druhé, že se rozdává, rozlévá se. To, co prožije člověk, který se opravdu otevřel Duchu Svatému, je snad srovnatelné s vnitřním prožitkem apoštolů. Člověk se vydá na úžasně dobrodružství víry, naděje a lásky. Objeví nové zdroje síly a je jedno, je-li mu patnáct nebo pětadesát.

Ale podívejme se, co je prvním ovocem Ducha. Svatý Pavel nám to říká jasně: „**Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říct: „Ježíš je Pán**“. Ano, víra; víra je první dar Ducha Svatého. Není to jen povrchní: „Ano, věřím, že Ježíš je Pán“. **Přijetí Ježíše znamená změnu celého vnitřního smýšlení, celým svým postojem a jednáním dávat najevo, že patřím Ježíši**. Je to vlastně spojení úžasného působení Ducha Svatého a svobodného rozhodnutí odevzdat se Mu ve víře. Jedině tak bude naše víra radostná, odvážná, vynalézavá. Jedině tak bude naše víra současně i láskou - láskou, která překoná všechno soužení i smrt.

Řeknete si snad: „Ano, ale je to tak těžké, otevřít se, vždyť ani nevíme jak... Jak? Pro každého jinak. Cesta Ducha Svatého je cesta ustavičného hledání.

Hledejte a naleznete. Duch je blízko. Je ve tvém srdci. Otevři srdce a nech se uchvátit jakoby silným větrem. **Bůh tě miluje a chce obsadit úplně tvé srdce a naplnit tě svou silou**. To je poselství svatodušních svátků pro každého z nás.

Otec Jan

Evangelizace v naší farnosti

Téma, které nás provází celým rokem 2017.

*Když se člověk zastaví a zamyslí se nad svým životem,
nemůže přehlédnout množství menších ale i větších zázraků,*

které se v jeho životě odehrávají.

A čím více člověk svěřuje svůj život do Božích rukou,

tím více Božích milostí dostává.

Evangelium je dobrá zpráva. Je podstatou křesťanského učení.

Je v něm nabídka přijmout odpuštění a život věčný

od zmrtvýchvstalého Ježíše.

A nyní se tedy naskýtá otázka:

„Přibližuje se mé srdce k poznání jediného Boha?“

Každým rokem si připomínáme významné události

(Advent, Vánoce, Půst, Velikonoce ...),

které se mají odehrát i v našem životě.

Proměňují tyto události skutečně můj život nebo jsem jenom divák?

Narodil se už Ježíš i v mém srdci?

*Následuji Ježíše tím, že dokážu naslouchat svému srdci
a podle něj i jednat?*

Přemáhám zlo opravdu dobrem?

*Nebo ho jen přebývám větší silou, vyšším postavením ve společnosti,
vyšším věkem... ?*

Evangelizace

Následující text, který je uveřejněn na stránkách časopisu Rodinný život není kupodivu textem žádného duchovního ani zasvěceného katechety, ale část absolventské práce žáka deváté třídy základní školy Jonatana Kučery. Zkusme se i my zamyslet nad posláním církve, nad posláním každého z nás, které nám určil sám Ježíš při svém působení: „**Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.**“ (Mk 16,15)

Charakteristika

Evangelizace je především vydávání svědectví o Ježíši Kristu. Je to seznamování druhých s Kristem nebo také upevňování víry těch, kteří ho znají, ale jsou nejistí nebo mají krizi víry. Největším vzorem evangelizační činnosti je sám Ježíš Kristus, který hlásal to, co slyšel od svého Otce (Boha). Veškerá jeho pozemská činnost byla evangelizací. Tak jako on hlásá to, co slyšel od svého Otce, tak my máme hlásat to, co jsme slyšeli od Ježíše Krista a hlavně jeho samotného, on je totiž „slovem Boha“. Máme zvěstovat jeho naději na odpuštění v kříži a radost vzkříšení. Evangelizace má mnoho podob, ale všechny směřují k ukazování lidem, že **Bůh se stal člověkem**, zemřel za naše hříchy a poté vstal z mrtvých, aby nám získal věčný život.

Evangelizace má jednu velice důležitou podmínku. Člověk sám nikdy nemůže přesvědčit jiného člověka, pokud do této činnosti nepustí Boha samého. **Jen On má totiž moc „obměkčit“ srdce člověka.** Proto je nezbytnou podmínkou prosit o Ducha svatého. Jen skrze něho může být evangelizace smysluplná a účinná. To však neznamená, že vždy, když je evangelizace neúspěšná, málo prosíme. Neúspěch je nedílnou částí evangelizace. Sám Ježíš byl mnohokrát odmítnut. Evangelizace není prospěšná jen lidem, kterým je hlásána radostná zvěst, nýbrž také hlasatelům této zvěsti. Je to velká zkušenost víry a setkání se samotným Bohem. Existuje evangelizace vnitřní a vnější. Vnitřní evangelizace spočívá v obnovování víry uvnitř křesťanského společenství, v opakování a znovupřijímání radostné zvěsti a stálé obnově. Je potřebná k uchování svěžesti, nadšení a síly. Tato síla se má projevit právě v evangelizaci vnější a tedy k ohlašování radostné zvěsti druhým.

Evangelizace/ Nová evangelizace

Pojmy evangelizace a nová evangelizace se od sebe liší jen nepatrně. Evangelizace probíhala téměř po celé trvání církve. Pokaždé šlo o evangelizaci, která zajímala lidi tehdejší doby. Mluvíme-li o nové evangelizaci, jde o hlásání evangelia takovými způsoby, aby zaujaly člověka dnešní doby. Jednoduše, nová evangelizace je evangelizace přizpůsobená dnešní době, společnosti, technice apod.

Způsoby evangelizace

Evangelizace je velice široký pojem, který zahrnuje spoustu metod, způsobů a praktik. Některé mají dlouhou tradici, jiné se objevují až dnes. **Nejčastější formou je evangelizace svědectvím křesťanského života.** Pokud člověk žije svůj křesťanský život pravdivě a důkladně, jeho okolí si toho nemůže nevšimnout. Správný křesťan totiž pomáhá druhým a žije v pokoji a radosti. **Svědectví života je tedy přirozeným důsledkem upřímně žijícího křesťana.** Tato forma je tedy logicky nejstarší ze všech nám známých.

Další forma už vyžaduje velkou odevzdanost Bohu a odvahu. Jedná se o pouliční evangelizaci. Tato forma vychází z evangelia a instrukce o ní nám dává sám Ježíš. Většinou dvojice je vyslána do ulice a snaží se navázat kontakt s lidmi na ulici. Poté jim hlásá radostnou zvěst. Tuto formu evangelizace odmítá mnoho lidí, dokonce i křesťanů. Považují ji za formu násilnou a nesvobodnou. Je to však mylný názor. Člověk na ulici může hlasatele kdykoli odmítnout a každý křesťan ví, že právě v Bohu je dokonalá svoboda. Jednou z neznámější forem jsou misie. Ty se týkají zahraničí, zejména chudých zemí, kde o Kristu ještě lidé nikdy neslyšeli. Na tomto místě misionář založí farnost a vybuduje kostel (pokud tam ještě není). Při této příležitosti je většinou poskytována i materiální pomoc. Tamějším lidem je ohlašována radostná zvěst.

Zajímavou formou evangelizace je posílání rodin na misie. V posledních letech papežové poslali několik set připravených mnohohdětných rodin, zejména z neokatechumenátních společenství. Vždy jsou vyslány minimálně dvě rodiny, kněz a svobodný muž nebo žena. Vytváří společenství, které svědčí o Ježíši Kristu ve svém okolí a které je k dispozici místnímu biskupovi. Mezi další způsoby evangelizace můžeme zařadit např. běžné kázání v kostele, uspořádávání přednášek s křesťanskou tematikou, natáčení křesťanských filmů, charitu se všemi jejími akcemi, zakládání církevních škol, dětských center, vytváření křesťanských stránek na internetu a mnohé další. Všechna tato díla jsou nástrojem nové evangelizace a jsou to velké dary Ducha svatého.

Cíl evangelizace

Je důležité upozornit, že cílem evangelizace není úspěch, tedy obrácení druhých. Cílem evangelizace je ohlášení lidem, že Ježíš Kristus, syn Boží, sestoupil z lásky k nám na tuto zem, žil náš život, vzal na sebe všechny naše hříchy, zemřel za ně místo nás, vstal z mrtvých a nám nabízí odpuštění hříchů a podíl na jeho vzkříšeném životě. Obrácení člověka, jemuž je ohlašována tato radostná zpráva, je pouze důsledkem evangelizace, nikoli cílem. **Naším úkolem je pouze „zasévat“, ostatní je na Bohu.**

Evangelizace ve vztazích Evangelizace ve vztahu k církvi

Hlásat evangelium není pro církev nějaká dobrovolná činnost. Je to povinnost, kterou jí světil Pán Ježíš, aby tak všichni lidé mohli uvěřit a být spaseni. Církev se zrodila z hlasatelské činnosti. Evangelizace je tedy základním posláním církve. Jak říká Ježíš: „Jděte tedy, učíte ze všech národů učedníky a křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat vše, co jsem vám předepsal.“ Aby církev mohla hlásat, musí nejdříve evangelizovat sebe samu a stále znovu slyšet to, čemu má věřit a v čem má naději, aby si uchovala svěžest, nadšení a sílu, potřebnou k hlásání evangelia. Ti, kdo upřímně přijímají radostnou zvěst, se shromažďují v Ježíšově jménu, aby společně hledali, budovali a prožívali Boží království. A křesťanské společenství se skutečně nikdy neuzavírá před druhými. Jeho vnitřní život, spočívající v modlitbě, naslouchání Božímu slovu a tomu, čemu učili apoštolové v bratrské lásce a v lámání chleba, nabývá svého plného významu jen tehdy, stává-li se svědectvím, budí-li obdiv, vede-li druhé k obrácení. Existuje těsný svazek mezi Kristem, církví a evangelizací. Právě církvi bylo dáno přikázání, aby hlásala evangelium po celou dobu trvání světa. Toto přikázání nelze plnit bez ní a tím méně proti ní. Dnes se často setkáváme s lidmi, kteří chtějí milovat Krista, ale ne však církev, chtějí naslouchat církvi, ne však Kristu, chtějí patřit Kristu, ale mimo církev. Oddělování těchto pojmů je absurdní, neboť z evangelia jasně vyplývá, že „kdo vás odmítá, mě odmítá“. A jak někdo může milovat Krista, aniž by miloval církev, když on sám ji tak miloval? Apoštol Pavel píše: „Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni.“

Evangelizace ve vztahu ke křesťanovi

Vzorem každého křesťana je Ježíš Kristus. Jak jsem již zmínil, veškerá Ježíšova činnost byla evangelizací. Tak i nás vyzývá, když cituje Izaiáše: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, abych přinesl chudým evangelium...“ Když se tedy někdo dobrovolně stal křesťanem, stává se evangelizace jeho povinností. Sv. Pavel říká: „Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu, to je mi uloženo jako povinnost a běda, kdybych ho nehlásal.“ Zároveň však nesmíme zapomínat, že hlásat evangelium je velká čest a hlavně radost, protože se připodobňujeme Kristu. „Vy jste rod vyvolený..., lid patřící Bohu jako vlastnictví, abyste rozhlašovali, jak velké věci vykonal“ (1Pt 2,9). **Evangelizace je svědectví víry. Aby někdo mohl hlásat radostnou zvěst, musí jí sám nejlépe stoprocentně věřit a žít z ní.** Evangelizace tedy neslouží k získávání víry. **Hlásání evangelia bez Ducha svatého nemá smysl. Ducha svatého může přijmout pouze věřící člověk, který po něm touží.**

(Článek dodala Martina Šimšová)

Stáří a evangelizace

Zamyšlení se nad stářím z knihy Papež František – O nebi a zemi

V Bibli se píše:

„Před šedinami povstaň a starci vzdej poctu.“

Stáří je nelehké, neboť místo toho, abychom se dívali vpřed, začínáme pohlížet zpátky. Současně to však může být hezká doba, pokud jsme žili intenzivně a hluboce, neboť tak jsme porozuměli smyslu života.

Starý člověk je nositelem dějin, vzpomínek, paměti národa, vlasti, rodiny, kultury, náboženství... Hodně toho prožil a zasluží si naši úctu.

Jak se člověk připravuje na různé životní situace, tak je potřeba, aby se připravil i na stáří.

Papež František píše: „*Měl jsem štěstí, že jsem poznal všechny svoje babičky i dědečky – první zemřel v mých šestnácti letech. Každý z nich mi něco dal, každý z nich byl jiný a na všechny vzpomínám v dobrém. Moudrost starých lidí mi velmi prospěla a mám je od té doby v úctě.*“

Pohlédnout na starého člověka znamená uznat, že tato bytost směřovala svým životem ke mně. Božím záměrem je kráčet s člověkem po cestě, na kterou se vydal s jeho předky a bude po ní pokračovat s jeho potomky...

Pokud je evangelium dobrá zpráva, tak **prožít dobrý život je tou nejkrásnější evangelizací pro každého člověka a pro všechny jeho blízké. Prožít dobrý život v souladu s Bohem, být vzácným příkladem v konání dobra, najít skutečný smysl života a s pokorou předávat mladším své zkušenosti a moudrosti, je tím nejkrásnějším dárkem, který může život dát. Prožít svůj život láskyplně a s otevřeným srdcem. Nebát se následovat Krista až do krajnosti.**

„Mít v úctě stáří znamená mít v úctě i vlastní život...“

Mláďi a evangelizace

Uvědomit si své životní poslání mohou jen skrze svou víru. Víru, která pramení v srdci. Stejně jako láska. Pokud jsem schopen naslouchat svému srdci a podle něj i jednat, jdu tou správnou cestou k poznání pravého Boha.

Je důležité se ptát:

„Co mi říká mé srdce?“

„Po čem skutečně touží mé srdce?“

**„Bůh si přeje,
aby byl člověk v životě šťastný.“**

(Mons. Josef Hrdlička)

Člověk na své cestě k poznání Boha prožívá různé zkoušky, které mají prověřit sílu jeho víry spojené s modlitbou. Děti, které vyrůstají do života, čerpají nejvíce z dospělých. A jak se chovají dospělí, tak se pak chovají i děti. Děti pozorují všechny dospělé ve svém okolí...chtějí je napodobovat, ale zároveň chtějí být stále dětmi...

Děti mají otevřené srdce mnohdy více než dospělí. Nejednou můžeme pozorovat jejich nespoutanost - přesně takovou, jakou má Bůh. V dětech je naše budoucnost, proto je důležité se zamyslet a ptát se sám sebe:

Jakým jsem já příkladem, vzorem nejen pro své děti?

Jednám vždy s čistým, upřímným, laskavým a klidným srdcem?

Dokáži se zastavit a s otevřeným srdcem naslouchat?

To, po čem skutečně každý člověk z celého srdce touží, je mít klid a pokoj ve svém srdci. Pokud toho dospělí dosáhnou, už tím nejlepším způsobem evangelizují nejen svým dětem. Začít u sebe. Znovu a znovu očišťovat své srdce a přibližovat se k Bohu. Když to dokážou dospělí, dokážou to pak i děti.

Lenka Mokořová

Pokračování v přiblížení

Eucharistické hodiny

Eucharistická hodina

1. Je duchovní společenství věřících. Členství vzniká zapsáním do matriky členů, která je vedena na arcibiskupství. Každý přijatý obdrží členskou knížku. Společenství nemá právní subjektivitu. Pokud člen zemře, prosíme pozůstalé, aby jeho úmrtí oznámili na Arcibiskupství olomoucké.

2. Společenství navazuje na historická sdružení a eucharistická bratrstva, která v některých farnostech existovala už v barokní době, dokonce i jako členské organizace světového Eucharistického arcibratrstva, jako například v Olomouci u sv. Mořice z roku 1677. Arcidiecézní bratrstvo (Jednota) vzniklo roku 1870. V roce 1918 bylo bratrstvo ve více než třech stech farnostech. Do dneška žije například v Nivnici. (Poprvé na světě bylo ustavičné klanění zavedeno v roce 1226 Ludvíkem VIII. v Avignonu ve Francii.)

3. Členové společenství se snaží **prožít půl hodiny s Pánem Ježíšem** u svatostánku každý týden, minimálně však jednou za měsíc. Žádné konkrétní modlitby nejsou závazné. **Členská knížka nabízí několik adoračních pobožností a jednotlivých modliteb**, z nichž si může každý vybrat. Stejně tak může číst úryvky z Písma, zvláště z evangelíí, a rozjímat o nich, nebo se modlit vlastními slovy či jen mlčky prožívat Boží blízkost, dívat se na Ježíše skrytého ve svátosti oltářní a vědět, že On se dívá na nás.

4. Členové se snaží **růst v osobním přátelství s Pánem Ježíšem**. Těší se na důvěrné chvíle s Ním v modlitbě, ale myslí na Něj i přes den při své práci. **Snaží se Mu líbit celým svým životem**. Protože Eucharistie uchovávaná ve svatostánku je plodem nejsvětější oběti mše svaté, snaží se podle svých možností být na mši svaté častěji než je povinné.

5. Aby jejich láska nebyla planým citem, snaží se **sloužit Pánu Ježíši v potřebných se stejnou láskou, s jakou klečí u svatostánku**. Když svatý Petr třikrát vyznal Pánu Ježíši: „Miluji tě“, vždy ho Pán poslal pást své ovce. Chtěl, aby svou lásku ukázal činy. Svatá Tereza z Kalkaty říkávala, že její řád je kontemplativní, protože po ranní chvíli s Ježíšem v modlitbě celý den slouží Kristu v nemocných, které ošetřují. Členská **služba Ježíši v potřebných začíná doma péčí o děti, nemocné či staré**, může se rozvíjet v dobrovolnické službě charity či farnosti, může to být i péče o kostel. **Jde o to, aby tato služba byla opravdovým a vědomým projevem lásky k Ježíši**. Členové se snaží aspoň o půl hodiny takové služby za týden.

6. Za každou půl hodinu adorace před svatostánkem (výstav není podmínkou) **může získat plnomocné odpustky** pro sebe nebo pro duše v očistci, pokud je v milosti posvěcující, byl ten den u svatého přijímání, aspoň v té chvíli nemá zálibu v žádném hříchu ani lehkém a přidá jakoukoliv modlitbu na úmysl Svatého otce. Aspoň jednou měsíčně přistupuje ke svátosti smíření.

7. Nemocní, kteří nemohou do kostela, mohou plnit členskou povinnost adorace a získávat stejné milosti, pokud se snaží adorovat aspoň na dálku, ze svého lůžka.

8. Společenství považuje za své **hlavní svátky Slavnost Těla a Krve Páně**, adorační den prožívaný v každé farnosti jednou za rok a bdění s Pánem v Getsemanské zahradě na Zelený čtvrtek po obřadech a u Božího hrobu na Velký pátek a Bílou sobotu.

9. Arcibiskup olomoucký nebo pověřený sekretář sdružení slouží začátkem každého měsíce mši svatou za živé a zemřelé členy. Také členové se modlí za sebe navzájem i za zemřelé členy.

10. Je-li ve farnosti více členů, snaží se o společné klanění, nebo si rozdělují služby tak, aby mohl být kostel častěji otevřený pro další věřící. V takovém případě si mohou zvolit vedoucí(ho) své skupiny. Volbu opakují každý rok.

11. Duchovní společenství je svěřeno pod mocnou ochranu svatého Jana Sarkandra, který jako farář v Holešově s velkou vírou v Kristovu přítomnost v Eucharistii vyšel v čele svých věřících s monstrancí v ruce vstříc vojskům, která chtěla město zničit. Vojsko změnilo směr a město bylo uchráněno.

Kéž Pán Ježíš provází mimořádnou přízní a zvláštním požehnáním všechny, kteří na jeho pozvání k osobnímu přátelství odpoví velkoryse.

Kéž shlédne na jejich víru, vyslyší jejich prosby a od naší diecéze i celé společnosti odvrátí všechny útoky zla, které ohrožují mír, lidské životy, mezilidské vztahy, duchovní i mravní prostředí, či křesťanskou víru. **Kéž bude Boží království v srdcích těch, kteří se mu otevírají.** Kéž skrze ně přinese uzdravení do našich rodin.

Arcibiskup Jan Graubner
(Článkem přispěl otec Jan)

„Toto je moje Tělo – Eucharistie.“

To tělo jsi ty, to tělo jsem já,

to Tělo jsme My – Eucharistie.“

Cyklopout' do Fatimy 2017

Když se v roce 2013 mělo slavit na Velehradě 1150 let od příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu, rozhodli jsme se ze skupinou cyklopoutníků, kteří od roku 2004 putovali na kolech do různých známých potních míst v Evropě: Mariazell, Kolín na Rýnem, Čenstochová ... oslavit jubileum cyklopoutí z Velehradu do Říma – 2012 a potom ze Soluně na Velehrad – 2013. Obě poutě přinesly skupince asi 35 potníku mnoho duchovních zážitků. Když jsme se blížili v roce 2013 do Velehradu 3.července slavili jsme mši svatou před kostelem sv. Markéty v Kopčanech – tento kostel je jediným kostelem, který se zachoval z doby působení svatých Apoštolů slovanských. Po mši svaté jsme se zastavili na večeri ve Skalici a uvažovali, jak budou pokračovat naše poutě. Na náměstí ve dlažbě je rozcestník a tam jsme uviděli nápis Paříž 1097 km. Řekli jsme si, že jsme zkusili již italské Giro, tak proč nezkusit francouzské Tour. Avšak za chvíli přišla další myšlenka. V roce 2017 se bude slavit 100 roků od zjevení ve Fatimě, tak proč nejít ve 4 etapách do Fatimy. A tak po slavnostní mši svaté na Velehradě 5. července 2013 bylo rozhodnuto, že v roce 2017 spolu s papežem Františkem oslavíme zjevení Panny Marie dětem ve Fatimě.

1. etapa v roce 2014 nás vedla z Velehradu přes Melk, Salzburg, Kostnici, Vézelay do Paříže. Bylo to 17 dnů na kole a kolem 2100 km.

V roce 2015 jsme putovali z Vézelay – poutní místo Maří Magdalény přes Ars, La Saletu do Lurd. Bylo to 12 etap a kolem 1600 km.

15. srpna 2016 začala naše pout' z Lurd přes Pamplonu, Burgos, Sariu do Santiaga de Compostela. Putovali jsme 10 dnů a projeli 1052 km.

A tak jsme s Boží pomocí a pod ochranou Panny Marie 30. dubna 2017 začali mši svatou na Velehradě poslední 4. etapu, která vedla ze Santiaga de Compostela do Fatimy.

Mše svatá v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a svatých Cyrila a Metoděje na Velehradě.

3. května se všichni poutníci dopravili do Santiaga a další den po snídani a přípravě kol začala naše pouť do Fatimy mši svatou v katedrále sv. Jakuba.

Po mši svaté a společné fotce na schodech před bazilikou se skupina 48 poutníků, ze kterých nejstarší měl 77 let a nejmladší 12 let, rozdělila do menších skupinek a vydala se do cíle 1. etapy Finistery neboli konce světa.

Už první den se ukázalo, že letošní etapy nejsou sice tak dlouhé jak v minulých letech, ale jsou velice náročné, protože cesta vedla kopcovitým terénem. Navíc i počasí nás nešetřilo (jak se ukázalo ze 7 dnů nám 5 dnů přšelo), ale pouť také znamená čas, kdy máme nést kříž. Na pouť nás doprovázela modlitba nověny k Panně Marii Fatimské a společné modlitby ve skupinkách. Večer jsme přijeli na mys Finistère, kde již v letech 1465-67

putoval pan Lev z Rožmitálu. Po večeri, kterou nachystal náš řidič Pavel, jsme mohli klidně usnout.

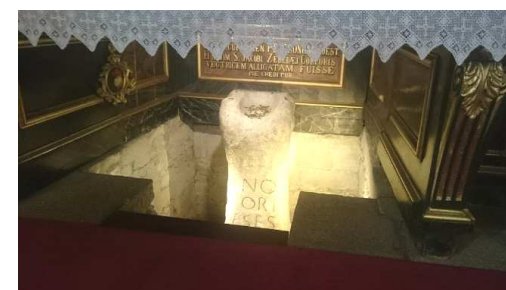
Ráno naše cesta vedla pobřežím Cruseiro de Roo. Po slunečném začátku znovu začalo přšet, takže o koupání

v oceánu jsme ani nepomysleli. Ten den jsme si také vyzkoušeli cíl jedné horské etapy španělské Vuelty Mirador do Ezaro. Večer jsme přijeli do hotelu, kde jsme si dopřáli po mši svaté také večeři. Po ranní mši svaté ve vestibulu jsme vyrazili na cestu, která nás znovu přivedla na poutnickou cestu vedoucí do Santiaga de Compostela. My jsme ji jeli opačným směrem do Porta.

V městečku Pádrón pod oltářem v kostele sv. Petra jsme mohli vidět kamenné svědectví Camino s Porta do Santiago: podle tradice zde v římské provincii Hispania kázal apoštol svatý Jakub Větší, a proto krátce po jeho mučednické smrti v Jeruzalémě jeho žáci Theodor a Athanasius nalodili jeho tělo a dopravili ho po moři do Hispánie. Kámen, na který loď na břehu narazila (pedrón), dal městu název.

Po polední modlitbě jsme se vydali na další cestu a projeli jsme také část poutní cesty pro pěší poutníky.

Bůh nám dopřál krásné slunečné odpoledne a my jsme mohli přes městečko Caldas de Reis doputovat do Pontevedry, kde sestra Lucie byla nějaký čas v klášteře. V městě se také nachází goticko – renesanční bazilika Panny Marie. Další den jsme začali bohoslužbou a vydali jsme se dál poutní cestou

přes Redondelu do městečka Tui – zde je klášter sv. Doroty, kde také žila sestra Lucie. Opevněná katedrála Panny Marie nad městem chránila hranice a zvenku vypadá jako hrad.

S Tui přes most jsme přešli do Portugalska a doputovali do městečka z doby římské Ponte de Lima. Po ranní mši svaté nás trasa z Ponte de Lima přes Braga přivedla do Porta. Projížděli jsme regionem Norte. Starobylé město Braga je třetím největším portugalským městem. Někteří poutníci vyjeli na kopec do kostela Bom Jesus do Monte, kde vede poutní cesta a také historická lanovka, jejíž pohon obstarává voda. V horní stanici se voda napustí do nádrže v podvozku vagonu a dolů se zase vypustí. Po pěti dnech putování v Portu jsme měli den odpočinku. Mohli jsme si prohlédnout přístavní město a projít po mostě D. Luis I., který projektoval nad řekou Douro G. Eiffel. Tento most pro pěší, auta a místní metro vytváří spolu s hlubokým údolím řeky nádherný kolorit města.

Porto je známé také kvalitním vínem, které bylo původně vyvážené pouze z tohoto města. Zde jsme navštívili katedrálu (6. den novény) a také si vyslechli v jednom místním sklepe vyprávění o produkci portského vína. Po dnu odpočinku nás čekala nejnáročnější etapa do Coimby, kde svůj život naplnila v letech 1948 až 2005 sestra Lucie v klášteře karmelitánek. Ten den nás čekalo 136km a protože celý den přšelo, někteří poutníci část etapy jeli autobusem. Ve starobylém historickém městě Coimbra je sídlo nejstarší univerzity v Portugalsku. Ráno po mši svaté nás čekala poslední etapa do Fatimy a ten den nám Bůh dopřál déšť i sluníčko a navíc setkání s pěšími poutníky, kteří mířili z celého Portugalska poutní cestou z Porta do Fatimy. Nejdříve to byli jednotlivci, potom skupinky a potom desítky a stovky poutníků. I my jsme mohli posledních 70km putovat spolu s nimi po poutní cestě.

Kolem 19 hodiny jsme po malé přeháňce připutovali na místo Fatimského zjevení. Byly zde již stovky poutníků. Po společné fotce jsme odjeli na nocleh, který nám připravilo město Ourem. Byla to jenom tělocvična, ale teplá sprcha a večeře nachystaná našim řidičem smyla únavu a hlad.

V pátek jsme se vydali do Fatimy, kde jsme společně s ostatními poutníky přivítali papeže Františka a prožili společnou modlitbu - Vigilii slavnosti, která se slavila v den 1. zjevení 13. května. Přesto, že dvě noci velice přšelo, sobota nás přivítala „slunečným zázrakem“ a krásným počasím. Už v 6 hodin jsme se vydali tentokrát na 4 kolech do Fatimy a společně s 500 000 zástupem jsme se připravovali modlitbou růžence a zpěvy na slavnostní mši svatou v 10 hodin. Při mši svaté byli svatořečení Hyacinta a František a papež František řekl: „Drazí poutníci, máme Matku. Přimknuti k Ní jako děti prožíváme naději, která spočívá na Ježíši, protože, jak jsme slyšeli ve druhém čtení, „v síle nového života budou kralovat skrze jednoho, totiž Ježíše Krista, ti, kdo v hojnosti dostávají milost a dar ospravedlnění“ (Řím 5,17). Ježíš svým nanebevstoupením usadil vedle nebeského Otce naše lidství, které přijal v lůně

Panenské Matky, a které už nikdy neopustí. Upevněme jako kotvu naši naději v onom lidství umístěném na nebi po Otcově pravici (srov. Ef 2,6). Tato naděje ať je v životě nás všech vzpruhou! Nadějí, která nás nese neustále až po poslední výdech.“ Na závěr mše svaté byla vystavená Svátost oltářní a papež po modlitbě dodal: „Drazí poutníci, díváme se na Ježíše, který je skrytý, ale přítomný v Eucharistii, a který je přítomný v ranách našich bratří a sester, nemocných a trpících. Klaníme se Ježíšovu Tělu na oltáři a nacházíme Ježíšovy rány v těchto svých bratřích. Křesťan se klaní Ježíši, křesťan hledá Ježíše, křesťan dovede rozpoznat Ježíšovy rány...“. A vydal se do podloubí baziliky, aby požehnal nemocným.

Doufám v to, že naše pouť přinesla duchovní plody nejen v srdcích putujících, ale také v jejich rodinách, společenstvích a farnostech. Srdečné Pán Bůh zaplať také naši farní rodině z Kněždubu a Tvarožné Lhoty za společenství modlitby Fatimské novény.

Otec Jan

ROK 2017 – 100. VÝROČÍ ZJEVENÍ VE FATIMĚ

Pokračování ....

Setkání dětí s Matkou Boží

Lucie, František a Hyacinta od posledního setkání s Andělem prošli velkou změnou a se svým velkým tajemstvím v srdci si začali zase zpívat a hrát, byli poslušnější a potají pokračovali ve svých modlitbách a obětech věnovaných Pánu.

Na jaře 13. května 1917 se právě domodlili růženec a chystali se ke hře, když spatřili záblesk. Tento záblesk je pak každého třináctého dne v měsíci upozorňoval na příchod veliké Paní. Děti stály při setkání s Paní nehnutě, fascinovány její krásou. Lucie se odvážně ptala: „Paní, odkud jste?“. Paní odpověděla: „Z nebe.“ A prosila je, aby po šest měsíců, přesně třináctého, přicházeli na toto místo. Při setkání 13. května dává Paní dětem první naději, že se dostanou do nebe, ale budou muset přinést mnoho obětí. Děti s láskou v srdci odpověděly: „**Ano, chceme!**“.

Dne 13. června děti při čekání klečely u dubu a modlily se třetí část růžence. Když v tom Paní přišla. František nikdy při setkání neslyšel slova, která Paní dětem svěřovala, jen ji viděl, zatímco Lucie s ní vedla rozhovor. Paní svěřila, že si pro Františka a Hyacintu brzy přijde, ale Lucie musí ještě zůstat na zemi žít, že jí Ježíš použije, aby ho lidé více poznali a naučili se ho více milovat. Lucii ještě posílila tím, že ji nikdy neopustí. Pak otevřela své dlaně a přenesla na pasáčky nekonečné světlo, v němž se sami viděli v Bohu. Ze zářících rukou Paní vystupoval jeden proud světla k nebi a druhý k zemi. František a Hyacinta byli zaliti prvním a Lucie druhým. Před pravou rukou Paní bylo viditelné trním ovinité srdce. Trny narážely a píchaly srdce ze všech stran.

Děti provázela nedůvěra od rodičů a lidí. Všichni si mysleli, že je to výplod fantazie a děti samotné to trápilo. Paní jim při setkání 13. července opět opakovala prosbu o pravidelný příchod a slíbila, že v říjnu učiní zázrak, aby všichni uvěřili. Paní je opět prosila za obětování za hříšníky a při této prosbě bylo odhaleno její další tajemství. Tajemství, se kterým se děti setkaly, bylo opravdu 25 let tajné. Lucie z poslušnosti a se zmocněním z nebe odhalila v roce 1941 dvě části tohoto tajemství. A to: „vidění pekla“ a „potrestání světa válkou a hladomorem“. Od toho setkání se děti začaly více postit a snášet útrapy svého dětského života za hříšníky.

Konec druhé části, pokračování příště.
MCh

Pastorační plán

červen - srpen

10. června	Cyklopout' pro mládež s otcem Janem na Velehrad – poděkování za uplynulý rok – odjezd v 8.00h od fary
11. června	Nedělní mše svatá na ukončení školního roku + předávání vysvědčení – odpoledne na farní zahradě program pro rodiny s dětmi od 15.00h
15. června	Slavnost Těla a Krve Páně – čtvrtek - Tvarožná Lhota v 18.00h
18. června	Slavnost Těla a Krve Páně – neděle - Kněždub v 10.00h
24. – 25. června	Patrocinium a pouť – Kněždub – slavnostní mše svaté v sobotu v 9.00h a v neděli v 10.30h.
30. června – 1. července	Pouť do Polska – Čenstochová a Hora sv. Anny – pátek a sobota
29. – 30. července	Patrocinium, pouť a hody – Tvarožná Lhota – slavnostní mše svaté v sobotu ve 14.00h a v neděli v 10.00h
30.července- 5. srpna	Farní tábor s Bohunkou pro děti do 12 let
10. – 13. srpna	Farní tábor s Bohunkou pro děti od 12 do 15 let
6. srpna	Prosebná pouť na sv. Antoníněk – neděle – mše svatá v 15.00h – nověna od 28. července
3. září	Žehnání aktovek – neděle – mše svaté ve Tvarožné Lhotě v 8.30h a v Kněždubě v 10.30h

Návštěva nemocných

Tvarožná Lhota	7. července odpoledne	4. srpna odpoledne	31. srpna
Kněždub	7. července	4. srpna	1. září

Večerní adorace během prázdnin nebudou

Setkávání nad Písmem Svätým

Pastorační dům Tvarožná Lhota

Každé první úterý v měsíci: 6. června, 4. července, 1. srpna

Večer chval každou neděli v 19:00 hodin

v kostele sv. Anny v Tvarožné Lhotě

Děti, které se skrze svátost křtu staly Božími dětmi:

Dominik Stratil – 2. dubna 2017 - Kněždub
Stanislav Petr Kučera – 2. dubna 2017 - Kněždub
Ema Poláková – 30. dubna 2017 - Kněždub
Radim Josef Konečný – 7. května 2017 - Kněždub

Svátost manželství si ve farním kostele sv. Jana Křtitele udělili:

Milan Káčerek a Irena Mrkvová – 29. dubna 2017
Vladimír Čambala a Šárka Bartošková – 20. května 2017

V naši farnosti jsme se rozloučili a svěřili do náručí milosrdného Otce:

Marie Gerstbergerová - † 10. dubna 2017 – Kněždub
Naděžda Hudečková - † 15. dubna 2017 – Kněždub
Anna Říhová – † 21. května 2017 – Kněždub

Mládežnický pátek – Sudoměřice

Poslední květnový pátek se animátoři veselského děkanátu rozhodli už tradičně uspořádat poslední MP tohoto školního roku. Hostitelským místem byla vesnice Sudoměřice, kde také proběhla mše svatá. Tu celebroidal otec Jan, který nás obohatil kázáním na téma „Dary Ducha svatého“. Po mši svaté se pořádal již tradiční noční puťák – tentokrát na Mlýnky.

Celkem nás vyrazilo třináct a do cíle nás třináct také dorazilo. Po cestě jsme se zabavili hrou, při které jsme se vzájemně poznávali a navazovali nové vztahy s lidmi z ostatních farností. V cíli nás čekalo, kromě našeho milého animátora i občerstvení a hlavně táborák, u kterého jsme si společně zazpívali.

Osobně hodnotím poslední MP tohoto školního roku jako velmi povedené a **za animátorský tým vás mladé zvu na další akce příštího školního roku, které se zatím rýsují jako velmi zajímavé. Těšit se můžete jak na klasická MP, tak i na novinky.** Ale více vám prozradíme v novém školním roce.

Za animátory, Radka Zalubilová

Inspirace na letní dny nejen pro mládež

Celostátní setkání mládeže v Olomouci

Ve dnech 15. – 20. srpna se uskuteční Celostátní setkání mládeže v Olomouci. Setkání je určeno pro mladé lidi od 14 do 30 let, kteří chtějí prožít několik dní ve společenství mladých lidí. Hlavní pódium: Korunní pevnůstka.

Hlavní motto celého setkání: „**NEBOJTE SE!**“

15. srpna – Zahájení ...

16. srpna – **Nebojte se...být sami sebou!**

17. srpna – **Nebojte se...lásky/života!**

18. srpna – **Nebojte se...uvěřit Kristu!**

19. srpna – **Nebojte se...budoucnosti!**

20. srpna – **Nebojte se...jít do celého světa!**

Podrobnější informace na webových stránkách <https://olomouc2017.signal.cz>

V sobotu 19. srpna jsou zvány celé rodiny = DEN S RODINAMI!

9:00 modlitba / **9:30** katecheze, svědectví rodin mladým

11:00 mše svatá / **13:00 - 16:00** Expo povolání na náměstích (řehole, hnutí, prorodinné organizace) - Kulturní zastavení po Olomouci - Otevřené kláštery - Atrakce pro děti - Setkání děvčat IN!

16:30 svědectví Chiara a Enrico Petrillo

18:30 vigilie, adorace - **20:00** vigilie, adorace

Modlitba za CSM 2017 v Olomouci

Dobrý Bože, miluješ nás a pomáháš nám.

A i když se od Tebe často odvracíme, Ty nás nikdy neopouštíš.

Poslal jsi nám svého Syna, který nám opakuje: „**Nebojte se!**“

Ukazuje, že přišel, aby nám umožnil žít naplno a v radosti.

Prosíme Tě za všechny mladé lidi. Dej jim svého Svatého Ducha, aby se dobře připravili a opravdově prožili Celostátní setkání mládeže v Olomouci.

Prosíme, dej, aby se s Tebou osobně setkali, poznali, že Ti na nich záleží, a dovolili, abys jim v životě pomáhal.

Ať jim radost z Tebe dává sílu být v naší vlasti a v celém světě solí a světlem. Kež může každý člověk zakusit Tvoji dobrotu a pomoc.

Panno Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

Křesťanský festival United ve Vsetíně

Multižánrový křesťanský festival United s názvem „NENAHRADITELNÝ“ se bude konat ve dnech **24. – 26. srpna 2017 ve Vsetíně**.

Multižánrovost se promítá ve škále koncertů různých hudebních stylů a spektru dalšího programu – semináře, workshopy, divadlo, film, sporty, street scéna, služba modliteb a duchovního poradenství.

Více informací na webových stránkách: <http://www.festivalunited.cz/>

Duchovní obnova na Svatém Antonínku

Ve dnech **5. – 9. července 2017** se na Svatém Antonínku uskuteční duchovní obnova, kterou povede **p. Adam Rucki**, biskupský vikář pro péči o duchovní povolání v ostravsko-opavské diecézi. Téma: „**Zranění je šance k zrání**“.

Přihlášky a informace: 734 384 671 – email: farnostblatnice@seznam.cz

Více informací na webových stránkách: <http://www.antoninek.cz/>

Prosebné poutě farností na Svatý Antonínek

11. června - Hluk // **25. června** – Nivnice, Korytná // **9. července** – Ostrožská Nová Ves, Uherské Hradiště, Polešovice // **30. července** – Bánov, Suchá Loz, Bystřice pod Lopeníkem, Dolní Němčí, Horní Němčí // **6. srpna** – Kněždub, Velká nad Veličkou, Kuželov // **13. srpna** – Vlčnov // **20. srpna** – Nedakonice, Kostelany // **3. září** – Kunovice // **10. září** – Strážnice, Petrov, Radějov, Sudoměřice // **17. září** – Hroznová Lhota // **24. září** - Vnorovy

Domácí pouť ke cti svatého Antonína

Úterý – **13. června 2017** - Mše svatá v 17.00h – P. Vladimír Mrázek, děkan Kyjov

Hlavní pouť ke cti svatého Antonína

Neděle - 18. června 2017

Mše svatá: 8.00h P. Jan Szkandera, spirituál kněžského semináře
9.00h P. Miroslav Reif z farnosti Ostrožská Lhota

10.30h – Hlavní mše svatá – P. Petr Bulvas, biskupský delegát pro pastorační // 14.00h – Adorace, svátostné požehnání, slavnostní odpoledne //

Dožínková pouť na Svatém Antonínku

Neděle - 27. srpna 2017

Mše svatá: 9.00h P. Miroslav Reif // **10.30h – Hlavní mše svatá** – celebruje Mons. Tomáš Holub, biskup plzeňský // 14.00h Adorace a slavnostní odpoledne //

Modlitby matek

Každá maminka se snaží dát svému dítěti to nejlepší, co může. Má své dítě ráda a pečuje o něj tím nejlepším způsobem. Je šťastná, když její dítě je šťastné a zároveň nešťastná, když vidí, že její dítě trpí. Prožívá radost i bolest se svým dítětem. A zároveň se modlí a prosí Pána, aby chránil život, který jí byl svěřen. S důvěrou vše odevzdává do Božích rukou.

Rodičovské požehnání

Pane Ježíši, vztáhni svoji ruku na moje děti a vnuky a požehnej jim.

Prosím Tě, zahrň je svým milosrdenstvím a láskou.

Smiluj se nad nimi a odpusť jim všechny hříchy.

Přikryj je svou Krví a chraň je jich mysl, srdce i vztahy.

Uzdrav svou láskou všechna citová zranění jejich srdcí.

Osvobod' je ode všech vlivů Zlého. Ochraňuj je na cestách.

Pane Ježíši, ve Tvém jménu jim žehnám a vyprošuji pokoj duše,

čistotu srdce a osvobození od zlých myšlenek, slov a skutků.

Žehnám jim, aby dostaly lásku, radost, pokoj, životní moudrost,

chuť k modlitbě a k plnění svých povinností,

srdce plné lásky k Tobě a k lidem.

Chraň je v životě před úklady Zlého,

před závislostmi různého druhu a nemravností.

Požehnej jim a daruj pokoj duše a vše potřebné pro život.

Žehnám jim ve Tvém jménu, aby byli zdraví duchovně, duševně i tělesně, aby přišli do nebe s celou naší rodinou.

Pane Ježíši, děkuji Ti, že při nich stojíš a že jim žehnáš.

Požehnej i mně,

abych se k nim chovala s Tvou trpělivostí, moudrostí a láskou.

Amen.

Triduum v naší farnosti

Společenství Modliteb matek po celém světě uskutečňuje kromě pravidelného scházení jednou týdně i víkendové Triduum každého čtvrt roku. Termíny Tridua jsou dány pro všechny stejně. Letos se uskuteční Triduum i v naší farnosti.

Proto zveme všechny ženy a mladé dívky, které by chtěly strávit klidný čas v tichosti našeho kostela při rozjímavých modlitbách a písních, aby přišly do kostela sv. Jana Křtitele v Kněždubě. Triduum se bude konat ve dnech **23. – 25. června 2017** - každý den ve 20.30h.

Za společenství Modliteb matek, Lenka Mokořová

Hledat spojení s Pánem

V Augustinových Vyznáních je věta: „**Stvořil jsi nás pro sebe, Bože, a neklidné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě.**“ V této modlitbě je důležité slovo „neklidné“. Pokud chceme jednat moudře, s upřímností a beze strachu, musíme prožít opravdové setkání s Bohem. Musíme se zápalem a neklidem **hledat** transcendenci – **něco, co nás přesahuje**. Ale i když už prožíváme toto setkání, začíná další hledání. Pokaždé s větší a větší hloubkou.

Dokud tedy bude existovat tento neklid, bude existovat i náboženství a budou cesty, jak se spojit s Bohem. Samo slovo „**náboženství**“ **má ve svém základu význam hledat spojení s Pánem**. Pokud se bude nějaké náboženství omezovat čistě na rituály, je odsouzeno k zániku, protože věřící zahltnou obřady, ale jejich srdce nechá prázdná.

Čím více člověk naslouchá svým otevřeným srdcem Božímu slovu, tím více se přibližuje samotnému Bohu. Jeho víra nabývá na intenzitě a neklid jeho srdce je velmi patrný. **Neklid srdce ustává v případě úplného spojení s Bohem**. Po úplném spojení a odevzdání se Bohu zůstane srdce už navždy klidné.

„Každému musíme připomínat, aby se ponořil sám do sebe.

Roztěkanost je prasklinou v nitru každého člověka,

která mu znemožňuje setkání se sebou samým,

zabraňuje mu pohlédnout do svého srdce jako do zrcadla.“

(papež František)

Zde se dostáváme k jádru věci: **člověk se musí zastavit sám u sebe**. Pak teprve může začít vést rozhovor s druhým. Člověk se nesmí bát ponořit do svého nitra, získat tuto zkušenost a spatřit tak Boží tvář. Člověk nemá poznávat Boha jen z doslechu.

*„Živý Bůh je ten,
kterého vidíme očima
uvnitř svého srdce.“*

(Zpracováno podle knihy
Papež František – O nebi a zemi)

**„Každý kdo se ke mně přizná před lidmi,
k tomu se i já přiznám před svým Otcem
v nebi.“**

(Matouš 10,32)

*„Stvořil jsi nás pro sebe, Bože,
a neklidné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě.“*

(Svatý Augustin)

*„Pokud chceme jednat moudře, s upřímností a beze strachu,
musíme prožít opravdové setkání s Bohem.“*

(Papež František)

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub.

Tisk zajišťuje Tiskárna Sukupovi Strážnice.

Zodpovědná osoba za veškerý obsah zpravodaje Lenka Mokořšová.

Použité fotografie z farních webových stránek (pokud není u fotografie uvedeno jinak).

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.

Dobrovolné příspěvky je možné vhodit do kasičky vzuadu v kostele.

Email: farnostknezdub@seznam.cz

Web: farnost-knezdub.cz

Telefon - farní úřad: 530 332 916